

LÉVAI HIRLAP

Társadalmi-, Szépirodalmi- és Közgazdasági hetilap.

Előfizetési ár:

Egész évre K. 5.—
Fél évre " 2:50
Negyed évre " 1:25

Egyes példány 10 fillérért kapható:
Schulez Ignác laptulajdonosnál.

Szerkesztőség és kiadóhivatal hova
a lapba szánt kéziratok, hirdetések,
előfizetési díjak küldendők:

Léva, Kazinczy-utca 2. sz.

Nyilttéri közlemények soronként 20 fillér.

Hirdetések egyezség szerint.

Megjelenik minden szombaton.

Szerkesztőségi telefon szám 24.

Téli jótékonyosság.

Künnit zug a szél. A zuzmarás ablakok mögött dideregve tekint kifelé az érzékenyszívű emberbarát. Néki fáj a dermesztő hideg, a ruhátlan szegénység. Az ő tagjain sivit keresztül az északi szél fagyasztó lehellete. A barátságos meleg, a keleti kényelmes-ségű, selymes puhaság, mely körülveszi néki nem nyújt élvezetet, mert így hatványozottan érzi, azok fájdalmát, keservét, kik mindazt a földi kellemességeket, sajnosan nélkülözni kényserülnek.

S különös. A barátságos meleg szobákban csak nagyon keveseknek dobban meg szívéük ily érzelmeiktől áthatva, ha a kályha kürtön keresztül valami féltelmetes sivitással dudol be a szél, csak kevesen érzik át teljes nemességében a szegény, szerencsétlen nélkülözők sorsát, csak kevesen tudják méltányolni a téli jótékonyosság hatványozott szükségességének fontosságát.

A kávéházak, a külön helyiségek összejövő társaságaiban, ilyenkor szokták megvitatni, azokat a jótékony célú dárídók, — cécók tervezetét, — melyek végcéljukban mindenkor, tényleg valamelyes humanitárius célt szolgálnak, de végeredményükben mindenkor csak igen csekély hányadát juttatják a jótékony célra áldozók adományaiból, a tényleg arra rászorultaknak.

Ezzel nem akarjuk hütlenséggel vádolni, a télen oly unos untilg rendezett jótékony célú mulatság rendezőket. Isten ments! Távol áll ez tőlünk. Mi csak azt kárhoztatjuk, hogy a jótékony célra alakult vigasságok budgetjének legna-

gyobb részét oly kiadások emésztik fel, amelyek azután ugyszólván teljesen megsemmisítik még a kilátást is arra, hogy a jótékonyosságra szorultak tényleg a kellő segítséget megkapják.

Láttunk mi már olyan elszámolásokat, tényleg teljesen korrekt elszámolásokat hol a mulatságra befolyt összegből, noha az szép summát tett ki összevéve a jótékony célra, tiz, mind tiz korona jutott, míg a rendezés költségei esetleg ezer koronát is felemésztettek. No már az ilyen jótékonysságból nem kérünk. A tisztelet jegyekkel végigházálják a a társadalom elitjét s azok azon szemben, hogy tényleg a jótékonyosság oltárán áldoznak, lefizetik a tőlük telhető s társadalmi állásukhoz mért összeget, hogy végén azután a rendező urak egy jót mulassanak az ő költségükön; a szegény jótékonyosságra utalt szenvedőknek pedig felkopják az álluk az éhségtől, ruhátlan tagjaik pedig megemberedjenek, a hidegtől.

Pedig ez a norma. A jótékony célú mulatságoknál maga a jótékony cél rendszerint sokkal kisebb szerepet játszik, a mulatság mellett, melynek minél jobban sikerültére a rendezőség még a legmesszebbmenő áldozatoktól sem riad vissza. Ha azok a közreműködő művészek, kik különben teljesen önzetlenül, épen a jótékony célra való tekintettel díjtalanul szolgáltatják a művelzetet, — tudnak, hogy abból a csoportból, mit a rendezői figyelmesség nekik juttatott, egy szegény éhező család talán félhónapi létfenntartását nyerhetné el, bizvást állíthatjuk szívesen lemondának róla s juttatnák azt is

a jótékonyosság szent tüzeben lobogó oltárára.

Még most nem késő. Még most segíthetünk a szegény nyomorgókon, segíthetünk úgy, hogy a mulatozók is megkapják a magukét, de viszont a jótékony cél is számadását találja a rendezett mulatságokban. Vonjuk össze kissé azokat a költségeket, melyek feleslegességét mindenki belátja; mindenki, aki tudja, hogy most a jótékony célra való tekintetből mulat s a szegény hidegben, fagyban didergők javára izzadja gyűröttre, fényesre, fehérre, keményre vasalt gallérját s plaszttronját. Nem kívánja senki, hogy pazar virágdíszel ékesítsék azt a termet, hol kivilágos kiviradtig ropják a tancot, s a hölgyek is inkább lemondanak arról, hogy fényes táncrendekkel diszítsék szobájuk falát, ha azzal egy éhező vacogó száját betömhetik.

Be kell vinni a köztudatba, hogy a jótékony célú mulatságok elsősorban a a jótékony célt szolgálják s csak másodsorban a mulatságot, mert az azokra adakozók nagy része el sem megy a mulatságra s tisztán a jótékonyosságot kívánja adományával előmozdítani.

Mulassunk, amíg fiatalok vagyunk, vigadjunk szertelen, pazar jókedvvel, ne lógassuk le az orrunkat, ha Karnevál hercege diszes bevonulását tartja, de mulassunk úgy, hogy azok, kiknek érdekében történik a vigasság, ne tapasztalják szomoruan, hogy a rendezőknek igen sok pezsgőre jutott a mulatság révén, de annál kevesebb kenyér nekik, az éhezőknek, s fűtőanyag a didergőknek.

KOESTLIN

féle teasütemény és cakes!

HORNIMAN-TEA

a világ legjobb teája!

E három, legjobbnak elismert cikk egy csésze izletes teához

BAKER

eredeti angol töltésű jamaika rum!

Kertész Lajosnál kapható Léván.

Igazságszolgáltatási jelenségek.

Edvi Illés Károly, a nagrabecült bűntetőjogász az utóbbi időben gyakran foglalkozik olyan igazságszolgáltatási jelenségek leszögezésével, melyek alkalmat szolgáltatnak arra, hogy ártatlan emberek becsületét reperálhatatlanul meghurcolják. Különösen legutóbb láttuk számos esetét az ilyen ártatlan pillengőre állításnak, amikor a nyomozó és vizsgáló hatóságok felületességét utóbb felmentő ítélettel kellett megellegezniük a független bírói székeknek.

Nem tapogatónk rossz helyen, ha ezeknek a szomorú jelenségeknek szülőökát a sajtóban keressük. A sajtószabadság ama rosszul értelmezett tútgésében, a mely jogosnak találja, hogy becsületes polgárok jóhíret rosszindulatu feljelentések, legjobb esetben pedig pusztá gyanu-okok alapján, a sárral mooskolják. Ami a megdöbentebb jelenség a más becsületének eme könnyű értékelésében, az, hogy akinek a világon semmije sincs, amit el lehetne tőle venni, az nyugodtan alhatik a lármas szennáció felől. Az utcaseprő biztos lehet afelől, hogy másnap elfelejtik neki, ha meggyilkolta a szeretőjét; de a társadalom disszel, ranggal, vagy vagyonnal ékes alakjai, egyszóval az, aki valaki, még családi boldogtalanságát sem rejtheti el a prédaleső szennáció elől. Hátha még az érdektárlta rágalom veti ki reá hálóját!

Szomorú bár, de meg lehet állapítani, hogy ebben az országban állandó céltáblája a szennáció revolverének mindenki, a kit tehetsége, munkája, születése, vagy vagyona kiemelt a névtelen tömegből. És meg lehet állapítani azt is, hogy a más becsületére éhes sajtószennáció sokszor bódítja el a vándló és vizsgáló hatóságokat is, melyeknek

hire-neve egy-egy ilyen botránnyal kapcsolatban aránytalanul dagad. Főképpen áll ez fiatal rendőrtisztviselőkre, akik szívesen szolgáltatnak anyagot a szennációéhes zsurnalisztáknak, akik hálából szívesen pártolják a zseniális nyomozó nevét.

Kétségtelen tehát, hogy e szomorú igazságszolgáltatási jelenségek megszüntetését elsősorban is egy célszerű sajtótörvénnyel lehetne elérni. Egy olyan sajtó reformmal, amely meghagyja a sajtószabadság félve tisztelt bástyáit, de lerombolja a bástyáim kívül emelkedett girbe-görbe falakat, melyek mit sem oltalmaznak, csupán ronjtják a valódi várfalak imponáló hatását. Végre-valahára vessünk véget a társadalom számottevő elemei ama megdöbentő érzésének, hogy ma-holnap irigyelelnők kell a züllöttek, hajótöröttek, a proletárok seregét, amely háborítatlanul élhet, mert sem a lelkében, sem a zsebében nincsen olyan érték, amelyet aprópénzére felváltana.

A szövetkezeti ügy és a kereskedelmi szakoktatás.

Talán felesleges azt magyaráznunk, hogy Magyarország területén — dacára az ellensúlyozó törekvéseknek — mely gyökereket vertek az altruista törekvések s aránylag rövid idő alatt erőteljes hálózata létesült ezen törekvések gyakorlati megnyilvánulásainak az ország területén mindenütt létesült és folyton szaporodó szövetkezetekben. Rővid visszapillantást vetve a magyar szövetkezeti élet fejlődésére, meglepő az a haladás, mely e téren a lefolyt 10—15 év alatt mutatkozik s ezt az igazán óriási haladást is inkább az eszmében rejlő erőnek s néhány úttörő fāradhatatlan s mondhatnók elszánt mun-

kájának kell tulajdonítanunk, mint sem annak, hogy kellő számú képzett gyakorlati erő és rátermett közegek munkába állításával sikerült az elért eredményeket létrehozni.

Az egész szövetkezeti mozgalom, dacára a már is elért eredményeknek, határozottan még igen fiatal nálunk s így nem lehet csodálni azt a minduntalan felhangzó panaszt hogy itt, vagy amott is tág tere volna valamelyes szövetkezeti alakulásnak, de nincs meg a tengely, mely körül annak altruisztikus munkája megindulhatna, nincs hozzáértő vezető, nincs szakképzett munkaerő, aki a beállított szövetkezeti ügyvitel ellátására vállalkoznék.

Pedig a szociális tevékenységre való törekvés erőteljesen terjed. Rendkívüli hatása mutatkozik országszerte a „Magyar Gazdaszövetség” szociális kurzusainak, melyeken a legnemesebb eszmék magvai a legtermékenyebb talajra találnak s a nép hivatott vezetői a lelkesek, tanítók százaai hirdetik és terjesztik a gondolatot, hogy a szövetkezésben az erő s hogy ez az erő van hivatva szilárd alapul szolgálni Magyarországon a második erzedel boldogulásának.

Odáig tehát eljutottunk, hogy az eszme terjed! De lehet-e kārhzóztatni azt a követelést, mely az eszme terjedésével kapcsolatos, az eddig elért gyakorlati eredményeknek ugyanoly mértékű terjedése érdekében megnyilvánul. Ehhez azonban eszközök szükségesek, vagyis a szövetkezetek szervezésére, vezetésére és felvilágosítására, képzett gyakorlati egynék, melyenek az egész magyar szövetkezeti mozgalom nagy híjjával van, lévén az egész mai szövetkezeti mozgalom gyakorlati megvalósítói dilettánsokból toborozva.

Szó sem lehet róla, hogy dacára a dilettantizmusnak ma-már a szövetkezetek ügyvezető

T Á R C A.

Dal.

De szeretnék galamb lenni . . .
 Elrepülnék a rózsám ablakához . . .
 Addig-addig turbókolnék,
 Míg csak be nem bocsájtaná magához . . .
 Szpanaszolnám előtte,
 Sote égő bús szívem nagy keservét . . .
 Megesnék a lelke rajtam . . .
 S nekem adná . . . nekem adná . . . szeretném . . .
 De szeretném, ha az Isten
 Csodát lenne keltőnknek a szívvel . . .
 A tiéd nekem adná,
 S helyébe meg az engemet venné el . . .
 Boldog lenne akkor szívem,
 Mindörökké esak tenálad lehetne,
 A tiéd is . . . hisz azt addig
 Melengelném, amíg végre szeretne . . .
 De szeretnék virág lenni,
 Legszébb virág a rózsámnak kertjében . . .
 Ottan nyílnék, mosolyognék,
 Ott felkeltnek a rózsám közelében . . .

Megszeretne, leszakítna . . .
 S oda tűzne dobogó his keblére . . .
 Szíve felett megpihennék . . .
 Szíve felett elhervadnék örökre . . .

Szabó János.

Ez már így van . . .

Ira: Lia.
 (Folytatás és vége.)

Szóltanul ültek egymás mellett a szabadban.

A miss horgolt. Bāby olvasásba mélyedt. A parkból hozzájuk hallatszott a zene, mire a miss lassan dudolni kezdett. Bāby hirtelen feleszmélt olvasásából, becsukta a könyvet és figyelmessé lett a zenére.

— Nem olvas tovább?

— Ezt a dalt hallgatom. Szép, ugye? Valamire emlékeztet e dal. Körülbelül másfél évvel ezelőtt hallottam először. De akkor nem hatott reám, mert gyászban voltam. Az édesanyámat gyászoltam. A nagyanyámnál időztem akkor, aki távol a város zajától elvonultan élt csöndes vidéki magányában. Tisztán emlékszem arra a csöndes nyári estére, amikor először elhangzott e dal. A nagyanyám és én künn ültünk a verendán.
 — Úgyes fiu — jegyezte meg nagyanyám.

— Kicsoda? — kérdeztem én.
 — Az ifjabb Rakovszky. Ő játszik ily szépen. Mindenhez oly talentuma van. Édesapja neki adta az itteni birtokát és most maga gazdálkodik vele.

Nemsokára megismertem ifjabb Rakovszkyt. Nagyon gyakori vendég lett nagymamánál. Kedves, szeretetreméltó, egyszerű férfi volt. Minden iyekezete azon volt, hogy engem vigasztaljon, szórakoztasson. És aztán egyszer . . . egyszer . . . kinyitotta a szívét előttem . . .

— És maga is viszont szerette őt?

Bāby megfogta a miss kezét; közelebb húzódott hozzá és remegő hangon felelt:

— Bár csak ne szerettem volna oly nagyon . . .

— Miért?

— Akkor most nem sápadozna így az arcom. Akkor nem szenvednék oly nagyon . . .

— De hát miért szenved.

— Mert ez az ember most itt van a fürdőhelyen. Két héttel ezelőtt, ahogy kinéztem a szálóda ablakán, akkor megláttam őt . . .

— Még nem beszélt vele?

— Nem. Nem is akarok találkozni vele. Azért jövök ide e magányos helyre, hogy ne találkozzam vele . . .

megállják helyüket minden vonalon, de hogy meg ezt a rátermettségüket elsa játították ahhoz idő és gyakorlat kellett, mely idő alatti tapasztalatlanság pedig esetleg koronákban is kifejezhető hátrányt jelentettek a vezetőjük által álló szövetkezetre.

Pedig ma-már Magyarországon a szövetkezeti intézmények számottevő kenyéradó tényezőkkül is tekinthetők. A vidéken működő hullóféle hitel és fogyasztási szövetkezetek száma az ötezret meghaladja, míg az ezek központjait képező fővárosi nagy szövetkezeti központok maguk is legelább még egyszerű anyai alkalmazottnak nyújtanak kenyeret és existenciát.

Akkor tehát, mikor képzett munkaerő tekintetében a szövetkezeti mozgalomnak és általában a szövetkezett életet mozgató gépezetnek ily nagy már is a felszívó és eltartó képessége, joggal lehet rámutatni arra a jelenségre, hogy az arra hivatott faktorok erejüket most már ne csak az eszme terjesztésére fordítsák, de az eszme megvalósítása és gyakorlati alkalmazhatása érdekében szükséges eszközök, szakképzett egyének gyakorlati kioktatására irányítsák.

Ezen a téren pedig egy megdöbbentő jelenség állja útját az altruisztikus tevékenységre törekvő előharcosoknak. Ez a jelenség pedig az, hogy becsületes törekvésekben ma még hiába számítanak a kereskedelmileg képzett ifjuságra! Már pedig ha a szövetkezeti alkotások kiépítői valamiben időt vesztettek oka ennek csak abban kereshető, hogy felülről kezdték az építést úgy, hogy ma sincs a szövetkezeti alkotásoknak élni kész ifjuságunk. Szó sem férhet pedig ahhoz, hogy egy hitel, avagy fogyasztási szövetkezet megszervezése, vezetése stb. megfelelő kereskedelmi ismereteket is feltételez. Emberi

felfogás szerint tehát ezek részére adminisztratív erőket a kereskedelmi iskolák végzett növendékei között kellene keresnünk. Mikor pedig ezt teszük, sajnosan kell megállapítani, hogy a kereskedelmi iskolákat végzett ifjuság nemcsak, hogy bizonyos végszükségben adja magát a szövetkezeti életpályákra, de ide bizonyos mértékű ellenszenves felfogásokat is hoz magával, melyeket kereskedelmi szakismereteivel együtt szívott magába.

Sajnosan kell megállapítani, de ez így van! A mai kereskedelmi szakoktatás a szociális tevékenységre való oktatást mondhatnók teljesen mellőzi; sőt adatokkal szolgálhatnánk arra is, hogy némely kereskedelmi iskolákban a szövetkezeteket akként állítják az ifjuság elé, mint a kereskedelmi tényezők megfontolt s mint ilyenektől az a kereskedelmileg képzett ifjú a legnagyobb mértékben óvatik.

Lehet-e azután az így nevelt ifjuságtól szövetkezeti tevékenységet várni, lehet-e az ilyenekből vált szövetkezeti vezetőktől hasznos eredményeket feltételezni akkor, amidőn magukba szívott gyűlölettel kezdik meg ott a munkát, ahol életexistenciájuk volna megalapozandó?

A szövetkezeti eszme terjesztőinek vezérférfiai s az utörök élén álló Magyar Gazdaszövetség semmi esetre sem végeznének felesleges munkát, ha ezt a kérdés is a legsürgősebben megoldandó kérdések koszorujába fűznék, mert még a kereskedelmi szakoktatás terén egyáltalán mellőzött, vagy csak mostoha gyermek marad a szövetkezeti s általában a szociális tevékenység ügye, addig a gyakorlati téren eddig is mutatkozó munkaerő hiány állandó marad, magának az eszmének terjedése rovására.

Itt az ideje ugyanis annak, hogy a szociális áramlat a magyar kereskedelmi szak-

oktatás terén is otthont találjon, ugyanis nem lehet túrni továbbra is azt az irányzatot mely a kereskedelmi iskolák hallgatóiban egy-egy önmagát központnak képzelő „tartozik,” — „követel” szatócspalántát lát, mert a kereskedelmi iskoláknak is provideálni kell arra, hogy ma-már nemcsak a rövidáru üzletek részére kell alkalmas könyvelőket, esetleg főnököket, de az altruisztikus törekvéseknek is megfelelő szakértőket kell nevelniük.

HIREK.

— **Damjanich Jánosné.** A legendás idők egyik magasztos lelkületű szentanyjának, mondhatjuk szereplőjének haláláról számolnak be a lapok. Az aradi tizenhármak egyik rettenthetetlen hősenek, a nagysallói és még annyi sok dicsőséges ütközet diadalmas vezérének özvegye jobb létre szenderült. Bizony jobb létre; talán most már megpihenhet, hiszen egész élete a Golgotha tövises útjain vitte keresztül, melytől immáron megszabadította a halál. Lelke fölszállt a Mindenható trónja elé, de magasztos életének nemes mozzanatait s nemes szívét itt hagyta örökségképpen; különösen a magyar nőknek, kik ha eszményt, példát akarnak követni, bizton követhetik Damjanich Jánosné fenékelt szellemét, kinek megható még utolsó rendelkezése is, hogy koporsójára ne helyezzenek virágot, koszorút, hanem adják ezt a résztvevők a szegényeknek, az árváknak. Ezzel is oly fényes tanujelét adta egész életében nemes szívének. Az egész ország fájdalmas gyászba kíséri utolsó útjára a 90 éves matrónát. És ti magyar nők! Ti boruljatok a legsötétebb gyászba, mert a legnemesebb női kebel, mely csak valamikor dobogott a hazáért, megszűnt élni!

— Nem értem magát Béby. A férfi szereti magát, maga is szereti őt és mégis kerüli . . .

— Kerülm. És, hogy miért? A park tele van kacagó, vidám, rózsásbőrű asszonyokkal. Én nem tudom ily könnyelmű, őrés kacagással ámitani a világot Nekem nem is illik ez jól. Csak a szép, kacér nőknek áll jól ez . . . És ha most a sok káprázató jelenség közt meglátna, bizonyára így gondolkozna: „Te voltál az, akinek feltártam a szívem? Akit szerettem? Te? . . . Így gondolkozna ő miss. Mert én élenyészek a szép asszonyok mellett. Én nem vagyok szép és semmiféle lelki tulajdonság nem győzhet a szépség fölött. A szép asszonyok kezében van a fegyver, mellyel játékszerűen győznek minden felett. És a szerelmes férfi is csak férfi. A külső báj, a kellem, a tüzes, kacér mosoly hatalmába kerüli . . .

A miss kissé elkomolyodott, de aztán megasztalólag szólt:

— Ez csak a szerelmes leány rémlátomása.

Bäby a kezével legyintett hátradólt a padon és félig lehunyva szemhéjait, hallgatta tovább a zenét.

— Ha ez a földőhely egy kietlen sziget lenne és így találkoznék veled, akkor szívesebben várnám a viszontlátás pillanatát. Így én lennék a győztes, a hatalmas, a boldog. Mert a szívek csak a magányban tudják megérteni egymást Mihelyt belevegüli szerelmükbe a nagyvilág zaja, a külső káprázat úgy *elvakul* a férfi és *szenved* a leány . . . Higye meg, hogy így van ez, miss. Én ezt érzem.

— Nem éhes, Bäby?

— Nem vagyok éhes. De ha úgy kívánja miss, menjünk.

Alig tettek egy pár lépést, Bäby hirtelen megállt. Arca színeket játszott és szinte dadogva szólt:

— Ott jön . . . ott . . .

— Kicsoda?

— Rakovszky. Erre felé tart.

És a másik percben szemben állt egymással a férfi és a leány. Rakovszky tiszteltreméltóan, a régi finom nyájassággal beszélt Bäbyhez. Felkísérte szobájába. Itt a nyitott ablaknál beszélgettek tovább.

— Kissé rossz színben van, — szólt a férfi.

— Bäby nagyot nyelt a szemei ezt felelték: „Miattad szenvedek . . .”

A zenekar újból azt játszotta, amit Rakovszkytól hallott először Bäby.

Összenéztek. Mintha mindketten azt kérdezték volna: „Emlékszel-e erre?”

Aztán kihajoltak az ablakon, hogy jobban hallják a zenét.

Vagy tíz percig álltak így elmélázva egymás mellett. Egyik sem beszélt. Bäby a férfit nézte, aki révedezve nézett le a szálloda udvarára. Odalenn csend volt. Csak egy világoskék dekolletált ruhás asszony sétált fel és alá.

Rakovszky zavartan nézte az óráját és akadozva kérdezte:

— Nem jönnek egy kis sétára?

— Majd kicsit később. Előbb uszonnázni fogunk. Mit itt fenn fogyasztjuk el

— Akkor megyek én is uszonnázni. Lenn találkozunk.

Bäby elsorult szívvél nézett utánna az ablakból. Csakhamar megjelent az udvaron. Egyenesen a világoskék ruhás asszony felé tartott, aki pirongatólag emelte fel a rózsás kezét. Rakovszky hódolatteljesen megcsókolta a kezét és oly gesztusokat csinált, mint aki ekuzálja magát. A másik percben már bizalmasan összemოსolyogtak és ez a mosoly az asszony ajkán csakhamar hangos, csábító kacagássá vált . . .

— **Házasság** E hó 25-én esküdött örök hűséget a vebélyi róm. kath. templomban Reidner István földbirtokos és tb. főszolgabíró dr. Oravetz Kálmán megyei tb. főorvos és neje leányának, Manczikának. — Aranyosmaróton e hó 22-én vezette oltárhoz Berczel Miklós szentesi tb. főszolgabíró Vincze Gyula ügyvéd és neje Kubinyi Mária leányát Tinikét.

— **Eljegyzés.** Schulcz Ignác (gabonás) nővérét Schulcz Fáni kisasszonyt eljegyezte Rübner Lipót ur papírgyári főkönyvelő Kemmelbachról.

— **Pártgyűlés és beszámoló.** Holnap vasárnap déli 1/2 12 órakor a városháza nagytermében tartja gyűlését a lévai függetlenségi és 48-as párt, az önállóbank érdekében. E gyűlés keretében tartja beszámolóját kerületünk képviselője ifj. Madarász József is, kit a függetlenségi és 48-as párt több illusztris tagja kísér városunkba, közöttük Batthyány Tivadar gróf is, a párt alelnöke.

— **Házi estély.** A lévai áll. tanítóképző intézet ifjúsága a mult évek szokásaihoz híven, a karácsonyi ünnepek előtt, segélyező egyesülete javára, egy házi komikus estélyt fog tartani. A belépő díj minimális lesz. Az ifjúság e ténykedésével, a közönség nemes támogatásáért nagy ellenszolgálatot fog nyújtani, amennyiben az est, igen élvezetesnek ígérkezik. A műsor mely kizárólag válogatott, derűs pontokból fog állani, valamint a többi tudnivalókat lapunk legközelebbi számában hozzuk.

— **Gyűlés** A F. M. K. E. központi igazgató választmányja 1909. november 6-án d. u. 2 órakor, Nyírában, (Vármegyeház I. emeleti 21. számú kis termében) évnegyedes gyűlést tart, igen kiterjedt tárgysorozattal.

— **Báby, itt az uzsonna.**

A leány eljött az ablaktól, az arca krétafehér, az ajka kék volt és kísértetiesen mormolta:

— Nem eszem.

— Hát éhesen megy sétálni?

— Nem megyek... mondta vonagló ajakkal és megragadva a miss kezét, az ablakhoz vonzolta őt.

— Nézzen oda... Lássa?... Most fordulnak meg annál a szököktnál...

A hangja elhalt. Becsukta az ablakot, majd ledől a kerevetre. Itt sem volt nyugta. A szekrényhez szaladt. Egyenkint kiszedte ruháit.

A miss szólanul nézte őt. Nem zavarta meg munkájában.

— Lássa, miss — mondta Báby, könnyein keresztül — máris le vagyok győzve! Nem jobb lett volna, ha egyáltalán nem találkozom itt veled? Eddig csak a sejtélem, az előérzet kinezott, de azért mégis élt bennem az illuzió. Most már kihalt belőlem ez is... Azért féltam találkozni veled, mert éreztem a veszélyt! A női szív előérzete ritkán csal... Báby előhuzta a nagy utazókoffert, belearkta a szekrényből kirakott ruháit, miközben könnyei lassan peregtek le arcán...

Kérjük a lap t. előfizetőit, miszerint az előfizetés megújítása iránt intézkedni sziveskedjenek. Együttal kérjük mindazokat is, kik az előfizetési díjakkal hátralekban vannak, miszerint a hátraleköt is beküldeni ne terheltessenek, hogy a kiadóhivatalnak is módjában legyen a kiadásból folyó kötelezettségeinek eleget tenni.

— **Megyebizottsági tagválasztás.** A vebélyi kerületben elhalálozás következtében megüresedett két törvényhatósági bizottsági tagság betöltése iránt a választás f. hó 20-án lett megejtve mely alkalommal Fischer Miksa m. kir. állatorvos és Alföldy Zsigmond vebélyi lakosok lettek megválasztva.

— **Követendő példa.** Győr vármegye törvényhatósága elé egy indítványt nyújtottak be a munkásoknak szombaton este szokásos kifizetése ellen. Életre való indítvány kell, hogy megemlékezzünk róla, hiszen ez szorosán összefüg egy eszménkel, mellyel lapunk egyik vezető cikkében foglalkoztunk: a korcsmák szombat esti zárórájának szabályozásáról volt abban szó. Nem ismeretlen mielőttünk sem az a munkás, kinek a heti keresete még megsem megedett nála, már is vándorol a korcsmába s otthon pedig az inséges család csak várja az apát éhezve, fázzva; annak pedig kisebb gondja is nagyobb, annál hogy most családjára gondolna. Mióta a bányamunkások nem kapják szombaton a fizetésüket, sokkal jobb viszonyok közt élnek, mint más ipari munkások. Ezt csupán e hatósági intézkedésnek lehet köszönni, melyet örömmel üdvözölénk mi is

Követeljünk mindenütt budafoki F. M. K. E. gyujtót!

— **Aponyi rendelete a magyar ipar érdekében.** Gróf Aponyi Albert vallás- és közoktatásügyi miniszter a tanfelügyelőkhoz rendeletet küldött azon felhívással, hogy a hatóságuk alatt álló intézet vagy hivatal szükségleteit kizárólag magyar gyártmányokból szerezzék be, a tanuló ifjúságot pedig lelkesen és nyomatékosan buzdítsák, hogy hazafias kötelességének ismerje minden idegen iparcikket mellőzni, ami hazai gyártmánnyal pótolható.

— **Honpolgári eskütétel.** Goldfinger Adolf Ábrahám osztrák honos, ki már évek óta lakóssa városunknak, e hó 2-án tette le vármegyénk alispánja előtt a magyar honpolgári esküt.

— **Uj tábort kulacs kerül kipróbálás alá a hadseregnek.** Az uj kulacs alumíniumból készül és összes súlya 15 dekagramm lesz. Az uj kulacsban nemcsak vizet, de más italt is lehet tartani, persze csak úgy, ha van rá pénz a szegény bakának.

— **10 éves találkozóra kötöttek szerződést a lévai kegyes tanítórendi főgimnázium VIII. osztályu tanulói, hogy immár a VIII. osztályt végzik. A szerződés szövege a következő:**

Szerződés.

Alulírottak, a lévai kegyes tanítórendi főgimnázium VIII. osztályának tanulói az alulírt napon a következő szerződésre léptünk:

A huzamosabb együttlét és a búban, bajban, örömben hosszú éveken át való együttes osztozás a testvéri szeretetnek olyan erős és benső kapcsát teremtette meg közöttünk, hogy ennek fenntartását továbbra is kívánjuk.

Arra kötelezzük magunkat, hogy az egyezerkilencszázhuszadik esztendő június havának huszonkilencedik napján Léván, a kegyesrendiek templomában tartatni szokott hálaadó isteni tiszteleten megjelenünk. Eme kötelességünknek tölünk telhetőleg eleget teszünk s ha valami rendkívül fontos körülmény a megjelenésben akadályozna levélileg mentjük ki magunkat.

Arra kötelezzük magunkat, hogy kint, az életben egymásnak minden erőnkkel telhetőleg és legjobb akaratunk szerint segélyre leszünk. Ígérjük, hogy a kollégialis érzés szívünkben nem fog kiveszni soha.

Arra kötelezzük magunkat, hogy tízeves találkozóink alkalmával anyagi erőnkkel telhetőleg alapítványt teszünk, melynek kamatait évenként egy, a magyar irodalomtörténet tanulásában kiváló nyolcadik osztályu tanuló fogja élvezni.

Az elnök kötelezi magát, hogy a szerződő tagokat érdeklő körülményeket velük közli, s így a tagok is kötelesek az elnökkel az érintkezést fenntartani.

Emlékeztető jeltul az elnök 1920. június hónapjában a „Pesti Napló”, „Pesti Hírlap”, „Az Ujság” c. napilapokban s az egyik lévai ujságban a találkozó napját közzéteszi. A tízeves találkozó alkalmával újból szerződésre léphetünk.

E pontok megtartására elég kezeséget nyujt magyar becsületszavunk, azon becsületszó, melynek megszegésére elég alávalónak senkit sem képzelhetünk.

Isten velünk!

Kelt Léva, 1909. december hó 1-én.

SIMEK ISTVÁN
elnök.

Aláírva még a VIII. osztály 26 tanulója által.

Igen dicséretes és főlemelő ama baráti érzés, melynek nyomán e szerződés sorai fakadtak. Kívánjuk az ifjaknak, hogy adjon nékik az ég Ura annyi erőt, hogy fogadásukat megtarthassák és ha majd a sors keze egyikét, másikat talán föl is emelné, míg ellenben másokat lenn, a rögös pályán, a porban felejt, de az érzés, a baráti, a testvéri szeretetnek érzelmé épen úgy lángoljon szívükben akkor is, mint eme szerződés megkötésekor lángolt, hogy tíz év múlva az összejövetel ne teher, hanem egy örömmel telt, kedves kötelesség legyen. Adja Isten, hogy úgy legyen!

A „Bármegyei Tanítók Háza“ Vármegyei tanítószervezetének ama szép eszméje, hogy tudniillik a „Bármegyei Tanítók Háza“ felépíthessék, s amely körül már két év óta oly serényen buzgólkodnak tanítóink s remélhetőleg a nem messze jövőben már is meg valósulhat. Amint értesülünk a hat tagból álló szervező bizottság, melyet az Ujbányán tartott ez évi nagy közgyűlés küldött ki, hogy a B. T. H. intézményének szabályszerzetét és több más ügyét elintézzék f. hó 1-én d. u. 3 órakor tartotta tanácskozáását. A szervezőbizottság tagjai Köveskuty Jenő tanítóképző int. igazgató, Kriek Jenő és Svarba József intézeti tanárok, Jaross Ferenc ig. tanító, Missik István ubbányai áll. iskolai igazgató és Sós Simon izr. tanító.

Uj vasuti üzletszabályzat. A m. kir. államvasutak igazgatóságától nyert értesítés szerint 1910. évi január hó 1-ével a magyar vasutakon közös díjszabás I. rész lép érvénybe, mely személyek, poggyász, expresszárúk és kutyák szállítására vonatkozó új üzletszabályzati határozmányokat valamint az elszállítmányokra vonatkozó közös díjszabási határozmányokat tartalmaz. E közös díjszabás a hazai vas utak egymásközi forgalmában a szóban forgó szállítmányok lebonyolításának egyszerűsítésére, valamint az egyöntetűség tekintetében igen előnyös újítást képez. Ugyan-e naptól fogva a m. kir. államvasutakon, valamint az üzembelen álló vasutakon a személy- és poggyászforgalomban érvényes díjszabási határozmányok érvényen kívül helyeztetnek, illetve az említett díjszabás I. részrel egyidejűleg kiadandó új határozmányokkal pótoltatnak.

A tótság monografiája. Turócszentmártonban van a tót tulzóknak egy részvénytársasági nyomdájuk, amely a pánszláv sajtónak és irodalomnak termékeit hozza forgalomba. Ennek a nyomdának vezetősége, mint nekünk írják, most elhatározta, hogy a külföld informálása végett a füzetekben kiadja a felvidék megyéinek monografiáját. A dolgozást úgy tervezik, hogy minden füzet egy, esetleg két kisebb vármegye leírását ölelné föl, az illető terület földrajzi, történelmi, közgazdasági, társadalmi és gazdasági ismeretével. Az így készülő monográfia, mint az a tervezetéből is kiderül, egyrészt válasz akar lenni azokra az állítólagos hamis információkra, melyeket a magyarok a külföldön a tótokról terjesztenek, másrészt pedig útmutatója lesz mindazoknak, akiket a tótság törekvései érdekelnek. A monográfia tervezői már megnyerték a munka számára a tótok tollforgató embereit, s fölkellették iránta a csehek érdeklődését is. A prágai „Nase Slovensko“ című folyóirat legalább már erősen sürgeti a munka megkezdését, és az anyaggyűjtést, ezt a gyűjtött anyag feldolgozása és megfelelő kommentálása fogja követni.

— **Az aradi vesztőhely megváltására** beérkezett adományokat s azok neveit is, kik a mult számból tévedésből kimaradtak, helyszükre miatt csak a jövő számban hozzuk.

— **Dicske, Vajk és Mártonfaluj** nyitrai megyei községek érdekében Döry Béla cs. és kir. kamarás és társai kérvényt nyújtottak be a belügyminiszterhez, kérvényezvén e három községnek vármegyéhez való csatolását, mert a nevezett községek Érsekújvártól 31, 33 és 35 kilométernyi távolságra fekszenek s Verebelyhez csak 1, 3 és 5 kilométernyire, természetes tehát, hogy így mindenféle tekintetben Verebely felé gravitálnak.

Iparostanoncokat keresnek. A magyar alföldi városokból százakra menő levél érkezett a F. M. K. E. elnökségéhez, amelyben magyar iparosok tanoncokat kérnek. A F. M. K. E. elnöksége ennélfogva felkéri a főtisztelendő *telkés* és *tanító* urakat, hogy azokat a szülőket, a kiknek tanonczkorban levő fiaik vannak, figyelemztetni sziveskedjenek, hogy a F. M. K. E. elnöksége útján megfelelő jó helyeket szerezhetnek a fiaiknak. Az iparág megválasztására nézve utbagazatúsul közli a F. M. K. E., hogy a vidéki sütők, molnárok, szabók, cipészek, csizmadíák, ácsok, kályhások, szobafestők, kéményseprők, asztalosok, bognárok, kádárok, kocsifényezők, nyergesek, kovácsok, bádógosok, késművesek, műszövők, kefekötők, timárok, fésűsök és vegyeskereskedők *négy évi tanoncszerződés mellett lakást, ételmezést és ruházatot adnak az inasnak s ezenfelül viselik az odautazási, szerződötési, tanoncskoláztatási, betegsegélyezési és felszabadítási költségeket is.* Ezeknél tehát egészen költségmentesen lehet megtanulni a mesterséget. Ellenben az itt fel nem sorolt iparágakban és kereskedelmi szakmákban legfeljebb csak lakást és ételmezést kaphat az inas. A választásnál még azt is figyelembe kell venni, hogy a nagyobb testi erőt igénylő iparágak mesterei, pl. a kovácsok, asztalosok, csizmadíák, mészárosok, molnárok stb. csakis 14-15 éves fiúkat fogadnak fel, hogy a 12 éven aluli gyermekeket a törvény szerint nem szabad inasnak szerződötetni s hogy általában csak az a fiú számíthat szerződötésre, aki testileg, szellemileg és az erkölcsi nézve teljesen ép és egészséges és legalább négy elemi iskolát végzett.

A tanoncszerződés megkötéséhez és a tanoncskolába való beiratáshoz szükséges lesz a fiuk születési anyakönyvi kivonata, legutolsó iskolai bizonyítványa — s ha megszerezhető — a himlőoltási bizonyítványa is. A F. M. K. E. elnöksége az általa elhelyezett tanonckörül rendes nyilvántartást vezet s évenként legalább egyszer tudakozódik a tanonckor sorsa felől.

— **Tenyész szarvasmarha díjazás** Lévan Lévan folyó hó 28-án tartotta ez évben utolsó tenyészállat díjazását a gazdasági egyesület, mely alkalommal kiosztásra került a földmívelésügyi miniszter ur által adományozott 300 korona. Nem mondhatjuk, hogy valami fényesen sikerült, de reméljük, hogy ez a sikertelenség nem a gazdák közönyösségén mult hanem inkább oka a kedvezőtlen idő, a beállott fagy volt, mely az utat síkossá tette minek következtében a távolabb fekvő

falvakból a gazdák nem hajthatták fel jószágait. Összesen 30 tenyésző vett részt 16 drb. tehén és 24 drb. üszövel. A díjazás Razgha Ernő elnöklete alatt ment végbe s a díjazáson szerencsénk volt Henrl Lénárd m. kir. gazdasági felügyelőt üdvözölhetni ki itt, mint a földmívelésügyi miniszter megbízottja vett részt. A bíráló bizottság tagjai voltak: Razgha Ernő, Henrl Lénárd, Ordódy Lajos, Bögner Gyula, Balázs János és Zilai István e két utóbbi a kisczardák köréből. A bizottság a felhajtott állatokat alapos bírálat alá vevén következő eredményre jutott: Az üszők díjazásánál első díjat 80 koronát Galambos János felsőszecsei, második díjat 60 koronát Kovács Lajos felsőszecsei, harmadik díjat 30 koronát ifj. Pálincás István felsőszecsei, negyedik díjat 20 koronát Kulcsár Jónás Nagyod és az ötödik díjat Tóth Sándor lévai kistenyésző vett el. Tehenek díjazásánál: első díjat 50 koronát Dánoki Lajos kiscsárdai, második díjat 30 koronát Pólya András kiscsárdai, harmadik díjat 20 koronát Palásti János vámosladyai kistenyészőnek ítélte oda a bizottság. Szilvási István kiscsárdai tenyésző pedig tehénével díszoklevelet nyert. Ezeknek az állatdíjazásoknak az a céljuk, hogy egyrészt jutalmazásban részesüljenek azok a tenyészők, akik gondozás és helyes takarmányozás által a szarvasmarha tenyésztést előmozdítják, másrésztől figyelmeztessenek azokra a hibákra, amelyeket a bizottság megállapít. A most megejtett állatdíjazásnál tapasztalhatjuk, hogy gazdák a tenyészanyag kiválasztására nem fordítanak elegendő gondot, így az üszöknél szembeötlő hibákat lehetett látni. Az aránylag kevés felhajtott üsző között olyan egyedeket is láttunk a melyeket a tenyészettől feltétlenül ki kell vonni, mint hibás lábállású, szűkmedencejű, hajlotthátú egyedek. Az ilyen hibás tenyészanyagok után legtöbbször örökliek e hibákat az utánuk származó borjúk még akkor is ha a bika ezreket érő.

Pedig be kell látni a gazdáknak, hogy az állattenyésztés felkarolása, fokozása elsőrangú tényező, hogy az állattenyésztésben a gazda jóvedelmét nagyban fokozza. Általános gazdasági jelentőségét tekintve egyik tenyészési ág sem vetekekedhet a szarvasmarha tenyésztéssel. Tapasztalhatjuk sok oldalra használhatóságát s nem szabad figyelmen kívül hagyunk, hogy hasonló takarmányozást feltételezve több és jobb trágyát szolgáltat, mint a többi állatnemek. Ehez járul azon körülmény, hogy az utóbbi években a szarvasmarha és tejtermékeinek értéke emelkedő irányt vett s ennek folytán a jóvedelem állandósítása biztosított. Nagyon helyesen teszik a gazdák, hogy a községi apaállatok beszerzésénél a m. kir. gazdasági felügyelő közbenjárását veszik igénybe, így elkerülük azt, hogy hibás, — tenyészésre alkalmatlan apaállatot vásároljanak, de könnyebb fizetési módozathoz is jutnak. Erre fel is hívja a gazdasági egyesület a községek figyelmét, hogy nemcsak a bikák, de a kanok beszerzésénél is az áldásosnak mutatózó intézményt vegyék igénybe. (cs)

Vegyészeti iparunk újabb sikerei. Örömmel értesülünk a Kabina szappangyár r. t. ama sikereiről, melyet legújabbán, kitünő minőségű vegytisztító Viaszszinszappan néven forgalomba hozott gyártmányának bevezetésével ért el. Kompetens tényezők egybehangzó nyilatkozata szerint e szappan hivatva van az összes külföldi gyártmányok kiszorítására. A Kabina féle Viaszszinszappant a t. vásárló közönségnek és olvasóinknak b. figyelmébe ajánljuk.

Szerkesztői üzenetek.

Leveleket és kéziratokat nem ad vissza a szerkesztőség. Névtelen levelekre nem válaszolunk.

A. — Budapest. Szívesen üdvözöljük munkatársaink gárdájában, igen; vannak munkatársaink nemcsak ami vidékünkön és a fővárosban, hanem az ország más részeiben is. További soraira válaszolva megjegyezzük, hogy mi nem küldjük lapunkat senki nyakára, nem reklámmal és hűhóval dolgozunk. Lapunkat csak azoknak küldtük meg, kikre számítottunk, hogy szívesen olvassák írásainkat, méltányolják munkálkodásainkat s iparkodnak is abban támogatni, ki erkölcsileg, ki anyagilag. Abban teljes igaza van. Hány ember él és mozog körülöttünk, kik jól

látják az életet, gondolkodni is tudnának helyesen, a közönség is várja, hogy megszólaljanak, de hiába! Hja kérem, könnyű szerszám a toll, de nem mindenkinek. Kiknek könnyű volna, épen azok forgatják legkevésbé. Üdv. Lia. Amint látja hozzuk. Köszönjük. Ha van egyéb ügy kérünk lehetőleg a karácsonyi számra. Üdvözlöt.

Verselő. Eltalálta verse nem ütötte meg lapunk mértékét és így sajnos, sorsa az ami az előbbieké. **Dr. B. H. Bpest.** Az előlépés alkalmából szívesen üdvözöljük! **P. F. Nyiregyháza.** Megkaptuk, köszönet érte. Bárcsak mindenki ennyiben is eleget tenne, hazafiúi kötelességének. Üdv.

A szerkesztésért a lapkiadótulajdonos felelős.

Eladó ház.

A Honvéd-utcában levő csinos Sveiczi ház **egészben** és hozzá egy darab gyümölcsös kert jutányos árrban megvehető **OSZTRIDER GYÖRGY** tulajdonostól.

Kárpitos műhely áthelyezés

Lövinger Henrik tisztelettel tudatja a n. é. közönséggel, hogy

kárpitos és diszító műhelyt

Mártonffy-utcába, a Józsefcsék-féle házba, volt Vörösmarty mészáros helyiségébe helyezte át.

Elvállal minden a szakmába vágó javításokat, jutányos árák mellett

Alkalmi vétel!

Szövetek

férfiöltöny és felöltökhöz igen alkalmas, óriási választékban érkeztek

WILCSEK SALAMON

szövet és divatáru kereskedésében:

LÉVÁN.

Alkalmi vétel!

Karácsonyi vásár
rendkívül olcsó árák mellett
BOLZMANN BÓDOG

vászon-, férfi- és női divatruházában

L É V Á N

ÚJ CZUKRÁZDA!

Van szerencsém Léva város és vidéke n. érdemű közönségének szives tudomására hozni, hogy **Léván, Mártonffy-utca 2. sz. alatt** (Friedmann-féle házban, hol egyidőben már volt cukrázda) egy, a mai kor követelményeinek mindenben megfelelő cukrázdat nyitottam, s azt a n. é. közönség igényeire mértén rendeztem be.

Süteményeim csakis természetes tiszta vajból s naponta mindig frissen lesznek készítve.

Reggeli és oszonna kávé, csokoládé, tea; azonkívül finom likőrök, bonbonok, lakodalmi, keresztelői és névnapi ajándékok; a legfinomabb torták és tea sütemények lesznek kaphatók.

A közelgő karácsonyi ünnepek alkalmára rendkívül csinos és izléses karácsonyfa díszek!

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve vagyok mély tisztelettel

Sipiczky János

cukrász.

Bérekocsi

Bunda

Labzsak

Ezennel van szerencsém a n. é. utazó közönség figyelmét a hűvös idők beálltával

zárt kocsimra

felhívni. A kocsik használatához bundát és labzsakot csekely díjért kölcsönözök.

teljes tisztelettel

ERTLER HENRIK

bérekocsi tulajdonos LÉVA.
Zugó-utca és Szepesi-utca sarok.

Férfi és női divatcikkek
Holzmann Bódognál Léván.

Látszerek és optikai áruk nagy választékban
kaphatók Greiner Zsigmondnál Léván.
Kálvin-tér. Javításokat is elfogad.

Kézimunkák és női kalapok izléses kivitel-
ben Pinter Józsnál Léván.

Díszdoboz
levélpapírok

névjegyek
emlékkönyvek
ALBUMOK, csakis

Schulcz Ignác

papíráruházában, Léván
szerkezethők be, hol naponta érkez-
nek ajándékok, úgy képeslapok-
ban, mint papírkülönlegességekben

KOHN NATHAN
ZSARNÓCZA.

Modern lakberendezések

— készítője. —

Megbízható bevásárlási forrás.
Levélni megkeresésre mintákkal
személyesen teszem tiszteletmet.

Schulcz Ignác
papíruzetében
a legizlésebb és legújabb
levélpapírok érkeztek.
naponta ajándék
képeslapokban
Szivarkahüvelyek!

100 darab 20 fillér.

Interurbán telefon sz. 24.

Pollak Adolf Béva

cipő, üveg, porcellán és játékaru raktára.

Még mielőtt gyermek-játék áruban és egyéb
ajándék tárgyokban szükségletét ledezné, ne mu-
lassza el e hét folyamán megkezdődő óriási

Karácsonyi kiállításomat

saját érdekében megtekinteni.

Mérsékelt árak! ••• Pontos kiszolgálás!

*Knapp Dávid Léva, mezőgazdasági- és
varrógépek raktára.*

Van szerencsém nagyér-
demű közönség szives tudó-
mására adni, hogy
mezőgazdasági gép-
... raktáraitam ...
kibővítettem

tej- és vaj
gazdasági
gépekkel

és ezen gépekben a leg-
elsőrendű

ALFA SEPARATOR R. T.
budapesti cég
képviselőtélét bírom.

Raktáron állandóan láthatók.

Felhívom a tisztelt gazda-
közönség figyelmét a köze-
ledő cséplési idény alkalmá-
val legjobb hazai gyártmányu-

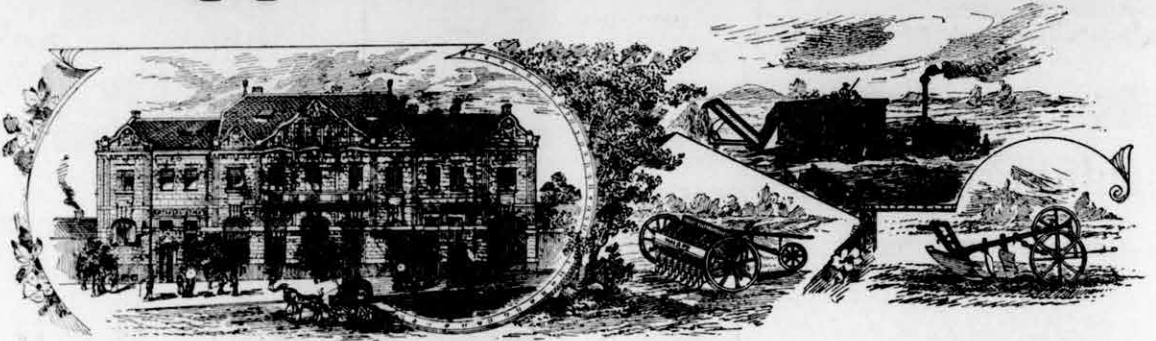
Hoffher és
Schrantz-féle
cséplőgépkere.

Ganz-féle
locomobilok

melyek raktáron
állandóan üzemben
láthatók.

Mezőgazdasági- és varrógépek legnagyobb raktára:

Knapp Dávidnál Léván.

Hoffher és Schrantz
Mayfarth Ph. s Tsa.
Mc. Cormick ***

gépeinek vezérképviselete.

Ganz-féle motórok
állandóan üzemben
láthatók. ***

Műkölapos jégszekrények. ————— Világhírű lánczoskutak.

Községi és kerti fecskendők.

! Használjunk!
! KABINA-féle!
Viasz
szinszappant

Mosáshoz a legjobb, legtakarékosabb;
egyszeri átdörzsölése ezzel, felér más
szappannal való 3-szoros átdörzsö-
léssel. - - -

Tisztaságért szavatosság!

A lévai fogadó

bontásából kikerülő használt
ajtók, ablakok, fedélfa és egyéb
anyagok jutányos áron eladók.

Értekezhetni:

Szauer Izidor és Mór
cégnél Léván.

WEISZ SIMON

NÓRINBERGI- ÉS ROVIDÁKY NAGYKERESKEDÉSE

LÉVA, PETŐFI-UTCZA.

Dús választéku raktárt tart
fa érc koporsókból
koszorúk és az

összes temetkezési cikkekből.

STEINER JÓZSEF

kárpitos-, díszítő és butorkereskedő
LÉVÁN, Petőfi-utca 13. szám.

Kárpitos és díszítő munkák a legújabb kor köve-
telményei szerint a leggyorsabb idő alatt pontosan
készülnek.

Saját asztalos műhelyemben a legmodernebb lak-
berendezéseket készítek. Helyben, hívásra hához
megyek!

